

Marszałek
Województwa Mazowieckiego
ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

Warszawa, 17 kwietnia 2024 roku

OS-WP-II.310

DECYZJA NR 459/24/OS

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) przedstawiam

stanowisko

w którym interpretację, przedstawioną przez X, reprezentowaną przez pełnomocnika, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 433), w sprawie dotyczącej ustalenia w opisanym zdarzeniu przyszłym, że w przypadku wprowadzania produktów jednorazowego użytku wymienionych w załącznikach nr 6-10 do ww. ustawy powleczonych powłoką X, niezawierającą w części ani w całości tworzywa sztucznego na terytorium Polski, Strona nie będzie obowiązana do ponoszenia opłaty, o której mowa w art. 3k ww. ustawy - uznaję za prawidłową.

UZASADNIENIE

Pismem z 12 marca 2024 roku (data wpływu: 22 marca 2024 roku) X, reprezentowana przez pełnomocnika zwana dalej Stroną lub Wnioskodawcą, złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.

Strona przedłożyła przedmiotowy wniosek co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 433), zwanej dalej „ustawą o opłacie produktowej” lub „u.o.p.”, w sprawie dotyczącej ustalenia ponoszenia opłat w poniżej przedstawionym zdarzeniu przyszłym.

Zdarzenie przyszłe przedstawione przez Stronę:

„X jest spółką prawa włoskiego, która na terytorium Włoch oraz innych krajów Unii Europejskiej prowadzi działalność polegającą na wytwarzaniu Powłoki X (zdefiniowano poniżej) oraz powlekanii Powłoką X produktów jednorazowego użytku wykonanych z papieru, a następnie wprowadzaniu ich do obrotu na terytorium Unii Europejskiej.

W chwili obecnej Spółka nie prowadzi działalności gospodarczej na terytorium Polski.

Spółka rozważa podjęcie działalności na terytorium kraju polegającej na przywozie do kraju Produktów (zdefiniowano poniżej) powleczonych Powłoką X lub zleceniu ich wytwarzania na terytorium kraju w celu wprowadzenia do obrotu. Spółka w przyszłości będzie podejmowała działalność na terytorium kraju jako przedsiębiorca zagraniczny w formie dopuszczonej przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. (Dz.U.2022.470 t.j. z dnia 2022.02.25) o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polski lub jako polski przedsiębiorca w formie spółki prawa handlowego utworzonej pod prawem polskim.

Spółka jest wynalazcą powłoki mineralnej na bazie krzemionki, która funkcjonalizuje produkty jednorazowego użytku z papieru i czyni je odpornymi na wilgoć, tłuszcz, gaz i temperaturę (Powłoka X). Powłoka X jest powłoką nieorganiczną przeznaczoną do stosowania na podłożach papierowych w zastępstwie powłok z tworzyw sztucznych. Powłoka X jest bezwonna, bezsmakowa i niewidoczna oraz nadaje substratowi następujące właściwości:

- odporność na smarowanie,
- odporność na wysoką temperaturę,
- wodoodporność,

- odporność chemiczna,
- odporność na tlen i parę wodną,
- elastyczność i drukowalność.

Spółka jest również twórcą technologii, która umożliwia powlekanie produktów jednorazowego użytku wykonanych z papieru Powłoką X. Powłoka X jest bezpieczna w kontakcie z żywnością i produkty nią powleczone mogą mieć bezpośredni kontakt z żywnością zarówno jako opakowanie jak i służyć do spożywania posiłków.

Produkty jednorazowego użytku, które mogą być powlekane Powłoką X przy zastosowaniu technologii Spółki to między innymi papierowe:

- pojemniki na żywność takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia,
- kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka,
- sztucce (widelce, noże, łyżki, pałeczki), oraz
- talerze (Produkty).

Powleczenie Produktów Powłoką X powoduje, że Produkty te zachowując walor produktów wykonanych z papieru, nabierają właściwości takich, że możliwe jest ich zastosowanie takie jak przewidziano dla tych samych jak Produkty kategorii produktów jednorazowego użytku wykonanych z tworzywa sztucznego, które zostały wymienione w załącznikach 6-10 do Ustawy. Oznacza to, że Produkty powleczone powłoką mogą mieć takie samo zastosowanie jak produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Powłoka X nie zawiera tworzywa sztucznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11aa i 11ab Ustawy oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019) (Dyrektywa SUP). Zostało to potwierdzone badaniami przeprowadzonymi na zlecenie Spółki przez niezależne laboratorium (Raport Techniczny z dnia 1 marca 2023 r. nr RT-AI0199. SM. MCA) - Y).

Oznacza to, że Produkty (produkty jednorazowego użytku wykonane z papieru), które zostaną pokryte Powłoką X, będą mogły zostać wykorzystane we wszystkich celach, które zostały przewidziane dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, nie będąc wykonane w całości ani w części z tworzywa sztucznego, zachowując w pełni walor produktu wykonanego z papieru. Produkty jednorazowego użytku wykonane z papieru powlekanego Powłoką X nadają się do recyklingu w strumieniu recyklingu papieru, bez zanieczyszczania procesu recyklingu jakimikolwiek zanieczyszczeniami z tworzyw sztucznych (Cechy te potwierdza certyfikat klasy A "RICICLABILE CON LA CARTA - ATICELCA ® 501 - livello A" wydany przez firmę ATICELCA (licencja nr 11426-0002), certyfikat przydatności do recyklingu opakowań papierowych.).

Spółka podejmuje obecnie współpracę ze swoimi kontrahentami na terytorium Unii Europejskiej na co najmniej dwa sposoby:

1. powlekając Produkty w swoim zakładzie we Włoszech Powłoką X i wprowadzając je do obrotu na terytorium Unii Europejskiej, lub
2. dostarczając kontrahentom technologię, umożliwiającą im produkowanie Produktów o właściwościach takich samych jak te wykonane z tworzywa sztucznego i przeznaczonych do tych samych celów i wykorzystania.

Spółka jako przedsiębiorca zagraniczny lub spółka prawa handlowego utworzona pod prawem polskim, zamierza podjąć działalność polegającą na:

- przywozie do Polski Produktów powleczonych Powłoką X w celu ich wprowadzenia do obrotu lub
- działalność w wyniku, której na terenie kraju będą wytwarzane Produkty powlekane Powłoką X i wprowadzane do obrotu (pod marką własną).

W obu przypadkach Spółka może zostać zakwalifikowana jako przedsiębiorca wprowadzający produkty do obrotu lub w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela jako producent, w imieniu którego wyznaczony autoryzowany przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych w ustawie dla przedsiębiorcy

wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Ponieważ:

- niektóre Produkty należą do tych samych kategorii produktów, które wymienia art. 2 ust. 9c pkt. b Ustawy - produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załącznikach nr 6-10 do Ustawy, w tym zwłaszcza załączniku 9 Sekcja I, który dotyczy produktów objętych obowiązkiem uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 3k Ustawy (tzw. podatek od plastiku),
- Produkty stanowią produkty jednorazowego użytku,
- w opisanych zdarzeniach przyszłych Spółka będzie podmiotem wprowadzającym produkty do obrotu”

W tak przedstawionym zdarzeniu przyszłym Strona powzięła następujące wątpliwości:

Czy wskazane produkty jednorazowego użytku, w zdarzeniu przyszłym Spółki, są objęte zakresem tej Ustawy, a tym samym czy Spółka jest objęta wynikającym z tej Ustawy obowiązkiem zapłaty opłaty, o której mowa w art. 3k ustawy (tzw. podatek od plastiku)

Stanowisko przedstawione przez Stronę:

„W opinii Spółki, Spółka w przypadku zaistnienia opisanych zdarzeń przyszłych (pkt. 3 powyżej) nie będzie podlegała pod przepisy Ustawy, to jest nie będzie wprowadzającym do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i w związku z tym nie będzie miała obowiązku uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 3k Ustawy.

Zdaniem Spółki takie stanowisko jest prawidłowe z tego podstawowego względu, że Produkty pokryte Powłoką X, pomimo faktu, że są produktami jednorazowego użytku i w większości należą do tych samych kategorii produktów jak te wymienione w załącznikach 6- 10 do Ustawy, to nie spełniają definicji produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych z uwagi na brak w ich składzie tworzywa sztucznego (nie są wykonane w całości ani w części z tworzywa sztucznego), o którym mowa w Ustawie.

Zgodnie z Ustawą Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcjach I i III załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- 1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- 2) uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu.
2. [...]
3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 2 oraz odpowiednio masy albo liczby wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym przez danego przedsiębiorcę produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy.
4. [...].”

Przedsiębiorca

W art. 2 pkt 9b Ustawy, zdefiniowano przedsiębiorcę jako przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy Prawo przedsiębiorców, który importuje produkty, dokonuje wewnątrzspółnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 [...].

Dodatkowo przedsiębiorcą podlegającym przepisom Ustawy jest także wprowadzający do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej, lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.

W art. 1 pkt 12a Ustawy zdefiniowano wprowadzenie produktów do obrotu jako pierwsze dostarczenie produktu na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatne albo nieodpłatne, do celów dystrybucji, konsumpcji, stosowania lub użytkowania, w tym na potrzeby własne.

Produktem jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych jest „produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony”.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 11aa Ustawy „tworzywo sztuczne to materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 18.12.2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE [...], do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane”.

Definicja ta obejmuje więc zarówno tradycyjne tworzywa sztuczne, jak i tworzywa sztuczne pochodzenia naturalnego, które zostały zmodyfikowane chemicznie. Kryteriów definicji tworzywa sztucznego nie będą spełniały natomiast takie materiały, które stanowią polimery naturalne i nie zostały chemicznie zmodyfikowane.

Zgodnie z art. 3 pkt. 40 Rozporządzenia (UE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (...) substancja niemodyfikowana chemicznie: oznacza substancję, której struktura chemiczna pozostaje niezmieniona, nawet jeżeli została ona poddana procesowi chemicznemu lub obróbce lub też fizycznej transformacji mineralogicznej, na przykład w celu usunięcia zanieczyszczeń.

Producent

Ustawa definiuje producenta jako osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej oraz osobę prawną mające miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, które zajmują się zawodowo sprzedażą produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne na terytorium kraju bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 64, z późn. zm).

Autoryzowany przedstawiciel

Stosownie do art. 8a ust. 1 Ustawy podmiot zwany producentem, którym jest, zgodnie z art. 2 pkt 9d lit. a Ustawy, podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, którego produkty są wprowadzane do obrotu na terytorium Polski, ma możliwość wyznaczenia w Polsce autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wykonywanie jego obowiązków na terytorium kraju.

Do autoryzowanego przedstawiciela mają zastosowanie przepisy ustawy o obowiązkach przedsiębiorców dotyczące przedsiębiorców wprowadzających do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, o którym mowa w art. 2 pkt 9d lit. a, i ponosi odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków określonych w ustawie dla przedsiębiorcy wprowadzającego do

obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne.

Ustawa z 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw, wprowadziła do polskiego prawa przepisy Dyrektywy SUP. Nowela ta dotyczy zasadniczo zakazów lub ograniczenia stosowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które zostały zdefiniowane zarówno w Dyrektywie SUP jak i analogicznie w Ustawie. Oba akty prawne zawierają definicje produktu jednorazowego użytku oraz tworzywa sztucznego, które to definicje w jasny sposób określają jakie produkty podlegają zakazom i ograniczeniom wprowadzania do obrotu, a jakie produkty nie spełniają kryteriów definicji produktu jednorazowego użytku wykonanego z tworzywa sztucznego w całości lub części.

Jak wynika z analiz przeprowadzonych na zlecenie Spółki (Raport techniczny z dnia 1 marca 2023 r. (Technical Report N° RT-AI0199.SM.MCA) opracowany na zlecenie Spółki przez Y): Powłoka X jest powłoką całkowicie nieorganiczną, ponieważ składa się tylko z atomów krzemu i tlenu. Dwutlenek krzemu stanowi monomer, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt. 6 rozporządzenia (UE) nr 1907/2006, który w wyniku reakcji polimeryzacji przez kondensację wytwarza polimer (art. 3 pkt. 5 rozporządzenia (UE) nr 1907/2006). Dwutlenek krzemu jest monomerem (podstawową jednostką SiO_2), który polimeryzuje poprzez kondensację w sieć polimerów zol-żel ($[\text{SiO}_2]_n$) na powierzchni podłoża celulozowego (papier i tektura). Sieć polimerowa oparta jest wyłącznie na atomach krzemu i tlenu, bez zanieczyszczeń (metali) ani atomów węgla (jak standardowe tworzywa sztuczne). Ponieważ dwutlenek krzemu jest materiałem występującym naturalnie, możemy stwierdzić, że Powłoka X jest naturalnym polimerem, który nie został zmodyfikowany chemicznie (art. 3 pkt. 40 - rozporządzenie (UE) nr 1907/2006).

Komisja Europejska w dokumencie pt. "Wytyczne Komisji dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko" zawarła wytyczne i wyjaśnienia odnoszące się do definicji i terminów znajdujących się w Dyrektywie SUP.

W art. 3 pkt 2 Dyrektywy SUP przedstawiono następującą definicję produktu jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych: produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku do Dyrektywy SUP są nią objęte, jeżeli są w całości lub częściowo wykonane z tworzyw sztucznych.

W związku z tym, w rozumieniu Dyrektywy SUP, produktów jednorazowego użytku wykonanych wyłącznie z papieru i kartonu bez wykładziny lub powłoki z tworzywa sztucznego nie uznaje się za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Jeżeli jednak powłokę lub wykładzinę z tworzywa sztucznego stosuje się na powierzchni papieru lub kartonu lub innego materiału, aby zapewnić ochronę przed wodą lub tłuszczem, produkt końcowy uznaje się za produkt wielomateriałowy składający się z więcej niż jednego materiału, z których jeden jest tworzywem sztucznym. W takim przypadku produkt końcowy postrzega się jako wykonany częściowo z tworzywa sztucznego. W związku z tym produkty jednorazowego użytku wykonane z papieru lub kartonu z powłoką lub wykładziną z tworzywa sztucznego są częściowo wykonane z tworzywa sztucznego i są objęte zakresem stosowania Dyrektywy SUP (Wytyczne Komisji). Zdaniem Spółki, opisany w Wytycznych Komisji Europejskiej przypadek nie dotyczy przypadku Spółki, ponieważ Powłoka X, będąc polimerem naturalnym niemodyfikowanym chemicznie, nie stanowi tworzywa sztucznego w rozumieniu przepisów Dyrektywy SUP oraz Ustawy. Produkty wykonane z papieru pokryte Powłoką X, będą wprawdzie produktem wielomateriałowym jednorazowego użytku, ale żaden z materiałów, z których składać się będą takie Produkty nie będzie tworzywem sztucznym.

W związku z powyższym Spółka nie będzie podlegała pod przepisy Ustawy dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, w tym obowiązku uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 3k Ustawy (tzw. podatek od plastiku) z następujących względów:

- Produkty Spółki powleczone Powłoką X nie stanowią produktów jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego;
- Spółka nie jest w związku z tym przedsiębiorcą wprowadzającym produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego do obrotu ani producentem;"

W niniejszej sprawie należy stwierdzić co następuje:

Odnosząc się do przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego w kwestii stosowania przepisów ustawy z 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r., poz. 433), w pierwszej kolejności zdefiniowania wymaga zawarte w ustawie o opłacie produktowej, pojęcie przedsiębiorcy z art. 2 pkt 9b ustawy o opłacie produktowej – przez którego rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), który importuje produkty, dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów lub wytwarza produkty i wprowadza je do obrotu, z wyłączeniem przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu narzędzia połowowe zawierające tworzywa sztuczne i prowadzącego działalność połowową w rozumieniu art. 4 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 22, z późn. zm.⁽¹³⁾), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 1380/2013", w tym wprowadzającego do obrotu produkty pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których to produktów wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy.

W art. 3 pkt 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko zdefiniowano „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych”, przez który rozumieć należy produkt w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony. Jednocześnie, w załączniku E w cz. I wymieniono produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte zakresem art. 8 ust. 2 Dyrektywy, dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Powołany przepis wskazuje, że państwa członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby producenci przedmiotowych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych pokrywali koszty zgodnie z zawartymi w dyrektywach 2008/98/WE i 94/62/WE przepisami dotyczącymi rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz, o ile nie są już one uwzględnione, następujące koszty: a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 10 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do tych produktów; b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz c) koszty sprzątnięcia odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania. Katalog produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych zawarty w załączniku E w cz. I Dyrektywy, w całości przeniesiono do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (załącznik nr 9).

Zgodnie z art. 3k ust. 1 ustawy o opłacie produktowej, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w sekcji I załącznika nr 9 do ustawy jest obowiązany do ponoszenia corocznej opłaty na pokrycie kosztów:

- 1) zbierania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju, które wprowadził do obrotu, pozostawionych w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym na pokrycie kosztów utworzenia i utrzymania tych systemów, transportu tych odpadów i ich przetwarzania;
- 2) uprzątnięcia oraz transportu i przetwarzania odpadów powstałych z produktów tego samego rodzaju jak odpady powstałe z produktów, które wprowadził do obrotu. Produktami takimi, zgodnie z sekcją I załącznika nr 9 pkt 1 ww. ustawy są pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Artykuł 2 pkt 9e ustawy o opłacie produktowej definiuje produkty jednorazowego użytku wykonane z tworzywa sztucznego, które objęte są jej przepisami, jako produkty, które są w całości lub części wykonane z tworzyw sztucznych i które nie zostały przeznaczone, zaprojektowane ani wprowadzone do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie ich w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego były pierwotnie przeznaczone. Przy tym w art. 2 pkt 11aa ustawy o opłacie produktowej definiuje tworzywo sztuczne jako materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane. W myśl powyższego, w ocenie tut. Organu, w odniesieniu do przedstawionego zdarzenia przyszłego opisanego we wniosku, należy stwierdzić, iż Wnioskodawcy nie uznaje się za przedsiębiorcę ani producenta wprowadzającego do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, o których mowa w załącznikach nr 6-10 do ustawy o opłacie produktowej, gdyż objęte niniejszym wnioskiem produkty jednorazowego użytku, jak wskazuje Wnioskodawca, wykonane są z polimerów naturalnych niemodyfikowanych chemicznie, a więc nie stanowią tworzywa sztucznego w rozumieniu definicji z ustawy o opłacie produktowej. Stąd Wnioskodawcy nie będzie dotyczyła opłata, o której mowa w art. 3k ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 433).

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w sentencji.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji zdarzenia przyszłego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Ponadto należy podkreślić, że decyzja interpretacyjna dotyczy wyłącznie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej.

POUCZENIE

Od decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, za pośrednictwem Marszałka Województwa Mazowieckiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Stronie przysługuje prawo do złożenia wniosku o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.